

My weekly 11

Een heerlijke week zonder therapie, dat kan ik soms wel even waarderen en heel erg gebruiken. Voor mij voelt dat als een soort van rustige week. Dat houdt in dat de week waar we nu in zitten dus zeker weer drukker wordt.

Deze week heb ik enorm genoten van iets, en dat was echt wel heel bijzonder omdat het heel lang geleden is dat ik zo genoten heb van iets wat helemaal voor mezelf was. Wel heel dubbel, want genoten op een dag speciaal voor ouders van overleden kinderen. Hoe dan!? Daar kom ik op terug verderop in het weekoverzicht.

Kijk nou de burgermeester van het huis staat daar hoor. Met zijn handen op zijn rug, ik vind dit altijd zo, n prachtig uitzicht als hij zo gaat staan. Want ja dit doet hij veel vaker.

https://day-dreamer.nl/wp-content/uploads/2019/03/VID_34530417_232705_171.mp4

Schoonmaken is 1 ding, maar dit ging me net iets te ver. Het ziet er zo lief uit, dat hij de muur aan het schoonmaken is. Maar wel heel gevaarlijk wat hij doet zo op de poef gaan staan en zelfs soms ze handjes los van de muur. Maar wat werd hij kwaad als ik hem eraf haalde, tot drie keer toe eraf gehaald. De vierde keer kon ik hem nog net opvangen, zodat hij niet heel hard viel op de grond. Die dag heeft hij het niet meer gedaan. Maar genezen was hij niet, want diezelfde week ging hij weer er zo op staan. Deugniet is het toch ook.

Van wie hij dit heeft weet ik echt niet, maar ik ben niet zo heel erg van het poetsen. Ja hij heeft me het wel eens zien doen. Maar helemaal uit het niets ineens een doekje pakken en gaan schoonmaken. Gek kind, maar dank je dat je mama laat zien hoe het moet.

https://day-dreamer.nl/wp-content/uploads/2019/03/VID_35800615_053710_070.mp4

Nou ik vind het wel eerlijk dat hij af en toe mee helpt met schoonmaken, hij is ook degene die het meest vies maakt. Klein vies jongetje met zijn toetje. Helemaal in zijn nopjes om alles op de tafel te smeren en dan lachen en klappen. Oke oke, mama maakt wel weer schoon hihi.

Ik probeer nu elke dag fruit te eten, en zag die aardbeien en had er zo,n zin in. Ze waren wel lekker. Maar de volgende keer even iets langer wachten om ze te kopen. Ze mochten iets zachter zijn en iets zoeter. Dan waren de perfect geweest.

Zaterdag was een hele lange intensieve dag geweest. En geen tijd en energie voor foto,s te maken. Niet ook aan gedacht. Maar ik ging samen met nog iemand naar de Landelijke dag van OOK (ouders overleden kinderen) Ik wilde wel eens weten hoe dit was. De ochtend vond ik nogal lang duren. Ik dacht even een welkom praatje, maar dat welkom praatje wat ik in mijn hoofd had was de hele ochtend zittend in een zaal. De spreker ging wel steeds de zaal in om vragen aan de ouders te stellen, maar dit trok mezelf helemaal niet. Dapper voor de ouders die hem te woord stonden en de hele zaal mee kon luisteren naar hun verhalen. Ik had liever iets meer tijd gehad om gewoon zelf met elkaar kennis te maken en ervaringen te delen.

Het middag programma maakte alles goed voor mij. Eerst lekker wat gegeten, nog even een frisse neus gehaald buiten. Want het was warm en benauwd binnen met al die mensen. Er waren in de middag workshops, en ik had me opgegeven voor het zingen. Ik hou van zingen, maar omdat ik wist wie deze workshop zou doen. Iemand die ik al had leren kennen met de communicatie training die ik eerder al deed. Ging ik helemaal overstag. Wat begon als enorme zenuwen, om mijn comfort zone uit te stappen werd onwijs leuk. We hebben twee uur gezongen, dus ik ben er bij gaan zitten. Want zo lang staan kan ik niet. Maar daar zat ik vooraan. Ze vroeg ons of we aan het eind van de dag met haar mee wouden zingen. Ze zou namelijk nog optreden. En wij mochten drie nummers meezingen. Ik ging vooraan staan en ik genoot van elke zin die ik zong. Ik keek het publiek in en wat voelde dit geweldig. Ik kreeg complimenten die ik in me opnam. En later hoorde ik nog dat er meerdere mensen de zang coach er op aan spraken. Van dat ik zo stond te stralen. Degene die er waren, die ik al kende van de training hebben een hele andere Debbie daar leren kennen tijdens het optreden. En ik kon daarna alleen maar huilen, hoeveel ik had genoten en dat ik niet kon geloven dat ik dat was daar op het podium.

Ik heb een waardevolle les geleerd die dag, en ik denk dat ik iets moet gaan doen met het zingen. Als ik er zo blij van word.

Zondag zijn we even als gezin naar de Ikea geweest, wilde even kijken voor een cadeau voor Max zijn verjaardag. Wat we in gedachten hadden word hem niet. Ondertussen gelijk even gekeken naar een groot jongens bed voor hem. Hij kroop er in en bleef ook gewoon in bed liggen. Volgens mij vond hij het wel wat. De hele kinderafdeling vond hij geweldig, hij rende van hot naar her. En pakte de krukjes op en nam ze mee. Vond een leuke houten autobaan die hij het liefst meenam. Toen kwam hij een houten kar tegen, waar hij ermee vandoor ging. Om vervolgens heel boos te worden dat het nu wel klaar was om er

door de winkel mee heen te rennen. Hij heeft lekker zijn energie kwijt gekund. Maar zijn zonder iets te kopen de winkel weer uit gegaan.

Waar wordt jij blij van?